

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1003/2005

2005 m. birželio 30 d.

įgyvendinantis Reglamentą (EB) Nr. 2160/2003 dėl Bendrijos tikslo sumažinti tam tikrų salmonelių serotipų paplitimą veisliniuose *Gallus gallus* rūšies vištų pulkuose ir iš dalies keičiantis tą reglamentą

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentą (EB) Nr. 2160/2003 dėl salmonelių ir kitų nurodytų zoonozių sukėlėjų per maistą kontrolės ⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnio 1 dalį ir 13 straipsnį,

kadangi:

(1) Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 tikslas – užtikrinti, kad siekiant sumažinti salmonelių ir kitų zoonozių sukėlėjų paplitimą ir visuomenės sveikatai keliamą pavojų būtų imtasi tinkamų ir veiksmingų priemonių, skirtų aptikti ir kontroliuoti šiuos sukėlėjus visuose susijusiuose gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapuose, ypač pagrindinės gamybos etape.

(2) Tuo reglamentu Bendrijai yra keliamas tikslas sumažinti visų salmonelių serotipų, kurie yra pavojingi visuomenės sveikatai, paplitimą veisliniuose *Gallus gallus* rūšies vištų pulkuose pagrindinės gamybos etape.

(3) Pagal Reglamentą (EB) Nr. 2160/2003 nustatytą Bendrijos tikslą turi sudaryti šie aspektai: epidemiologinių vienetų, kurių rezultatai išlieka teigiami, maksimalus procentas skaičiais ir (arba) epidemiologinių vienetų, kurių rezultatai išlieka teigiami, skaičiaus sumažinimo minimalus procentas skaičiais, taip pat maksimalus laikas, per kurį turi būti pasiektas tikslas ir tikrinimo sistemų, būtinų nustatyti, ar tikslas pasiektas, apibrėžimas. Atitinkamais atvejais jame taip pat turi būti visuomenės sveikatai pavojingų serotipų apibrėžimas.

(4) Tame reglamente taip pat numatoma, kad su veisliniais *Gallus gallus* rūšies vištų pulkais siejamas Bendrijos tikslas trijų metų pereinamuoju laikotarpiu turi apimti penkis žmonių salmoneliozės atvejams labiausiai būdingus salmonelių serotipus, kurie nustatomi remiantis Bendrijos stebėsenos sistemų duomenimis.

(5) Pagal Bendrijos stebėsenos sistemų duomenis penki žmonių salmoneliozės atvejams labiausiai būdingi salmonelių serotipai yra *Salmonella Enteritidis*, *Salmonella Hadar*, *Salmonella Infantis*, *Salmonella Typhimurium* ir *Salmonella Virchow*. Todėl šiuo reglamentu nustatytas Bendrijos tikslas turėtų apimti šiuos serotipus.

(6) Apibrėžiant Bendrijos tikslą turėtų būti surinkti palyginami duomenys apie minėtų salmonelių serotipų paplitimą veisliniuose *Gallus gallus* rūšies vištų pulkuose valstybėse narėse. Šie duomenys apie paplitimą valstybėse narėse buvo renkami remiantis minimaliais salmonelių kontrolės reikalavimais, nustatytais Tarybos direktyva 92/117/EEB ⁽²⁾. Ši informacija per deramą laikotarpį buvo surinkta visose valstybėse narėse 2004 m.

(7) Siekiant patikrinti, ar tikslas pasiektas, ir atsižvelgiant į palyginti mažą minėtų salmonelių serotipų paplitimą veisliniuose *Gallus gallus* rūšies vištų pulkuose Bendrijoje yra būtina pakartotinai paimti mėginių iš reprezentatyvaus pulkų skaičiaus, kai viename pulke yra mažiausiai 250 paukščių, kaip nurodyta Direktyvoje 92/117/EEB.

(8) Tikrinimo sistema, skirta nustatyti, ar Bendrijos tikslas yra pasiektas, labai skiriasi nuo sistemos, kuri pagal Direktyvą 92/117/EEB buvo naudota palyginamiems duomenims surinkti valstybėse narėse, ir tikriausiai teikia tikslesnių rezultatų. Todėl yra būtina numatyti, kad Bendrijos tikslas būtų persvarstytas, praėjus daugiausiai vieneriems metams nuo atitinkamų valstybinių kontrolės programų įgyvendinimo pradžios.

⁽¹⁾ OL L 325, 2003 12 12, p. 1.

⁽²⁾ OL L 62, 1993 3 15, p. 38. Direktyva, panaikinta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/99/EB (OL L 325, 2003 12 12, p. 31).

- (9) Kadangi buvo paskirtas minėtas informacijos rinkimo periodas, Reglamento 2160/2003 I priede nustatytą dieną, iki kurios turėjo būti apibrėžtas Bendrijos tikslas dėl veislinių *Gallus gallus* rūšies vištų pulkų, palyginami duomenys dar nebuvo surinkti. Todėl šio tikslo nustatymo data turėtų būti nukelta šešiams mėnesiams, ir Reglamentas (EB) Nr. 2160/2003 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.
- (10) Reglamento (EB) 2160/2003 4 straipsnio 5 dalyje numatytos priemonės, skirtos nustatyti Bendrijos tikslą dėl veislinių *Gallus gallus* rūšies vištų pulkų pereinamuoju laikotarpiu, yra paremtos pagal Direktyvą 92/117/EEB jau nustatyta salmonelių kontrolės metodika, o likusieji priemonių aspektai yra susiję su rizikos valdymu. Šiame reglamente numatytas priemonės parengė darbo grupė dalyvaujant Europos maisto saugos tarnybai (EMST). Nepažeidžiant Reglamento (EB) 2160/2003 15 straipsnyje pateikto reikalavimo konsultuotis su EMST visais klausimais, kurie gali turėti didelio poveikio visuomenės sveikatai, oficiali konsultacija su EMST šiame etape nėra būtina.
- (11) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Bendrijos tikslas

1. Bendrijos tikslas yra iki 2009 m. gruodžio 31 d. sumažinti veislinių *Gallus gallus* rūšies vištų pulkų, apimančių ne mažiau kaip 250 suaugusių vištų, kuriuose randama *Salmonella Enteritidis*, *Salmonella Hadar*, *Salmonella Infantis*, *Salmonella Typhimu-*

rium ir *Salmonella Virchow*, procentą iki 1 % ar iki dar mažesnio procento.

Valstybėse narėse, kuriose yra mažiau nei 100 veislinių pulkų, teigiami rezultatai išlieka ne daugiau nei viename veisliniame suaugusių vištų pulke.

2. Priede yra išdėstyta tikrinimo sistema, skirta nustatyti, ar tikslas pasiektas.

2 straipsnis

Persvarstymas

Komisija peržiūri 1 straipsnyje nurodytą Bendrijos tikslą, remdamasi pagal Reglamentą (EB) Nr. 2160/2003 patvirtintų valstybinių kontrolės programų įgyvendinimo pirmaisiais metais rezultatais.

3 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 dalinis pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 I priede 4 stulpelio 1 eilutės tekstas pakeičiamas taip:

„18 mėnesių nuo šio reglamento įsigaliojimo“.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2005 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. birželio 30 d.

Komisijos vardu
Markos KYPRIANOU
Komisijos narys

PRIEDAS

Tikrinimo sistema, skirta nustatyti, ar pasiektas Bendrijos tikslas sumažinti *Salmonella Enteritidis*, *Salmonella Hadar*, *Salmonella Infantis*, *Salmonella Typhimurium* ir *Salmonella Virchow* veisliniuose *Gallus gallus* rūšies suaugusių vištų pulkuose

1. Mėginių ėmimo sistema

Mėginiai imami iš visų veislinių *Gallus gallus* rūšies suaugusių vištų pulkų, kuriuose yra mažiausiai 250 paukščių (toliau – „veisliniai pulkai“).

2. Veislinių pulkų stebėseną**2.1. Mėginių ėmimo vieta, dažnumas ir statusas**

Taikant šį reglamentą veisliniai pulkai yra atrenkami mėginiam ūkio subjekto iniciatyva, ir ši atranka yra oficialios kontrolės dalis.

2.1.1. Mėginių ėmimas ūkio subjekto iniciatyva

Mėginiai imami kas dvi savaites kompetentingų institucijų nurodytoje vietoje, pasirenkant:

- a) peryklą arba
- b) ūkį.

Kompetentinga institucija parenka vieną iš minėtų vietų visai tikrinimo sistemai ir nustato procedūrą, pagal kurią apie ūkio subjekto iniciatyva paimtuose mėginiuose aptiktus I straipsnyje nurodytus salmonelių serotipus (toliau – atitinkamos salmonelės) ūkio subjektas, mėginį ėmęs asmuo ar tyrimus atliekanti laboratorija nedelsiant praneša kompetentingai institucijai.

2.1.2. Mėginių ėmimas oficialios kontrolės metu

Nepažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 2160/2003 II priedo C dalies 2 punkto oficialų mėginių ėmimą sudaro:

2.1.2.1. Jei mėginiai ūkio subjekto iniciatyva imami perykloje:

- a) įprastas mėginių ėmimas perykloje kas 16 savaitių, kuris tokiu atveju pakeičia atitinkamą mėginių ėmimą ūkio subjekto iniciatyva;
- b) įprastas mėginių ėmimas ūkyje du kartus per gamybos ciklą: pirmą kartą ne vėliau kaip keturios savaitės nuo kiaušinių dėjimo fazės pradžios arba vištų perkėlimo į kiaušinių dėjimo sektorių, antrą kartą – besibaigiant kiaušinių dėjimo fazei, ne anksčiau nei aštuonios savaitės iki gamybos ciklo pabaigos;
- c) patvirtinamasis mėginių ėmimas ūkyje, jei perykloje paimtuose mėginiuose buvo rasta atitinkamų salmonelių.

2.1.2.2. Jei mėginiai ūkio subjekto iniciatyva imami ūkyje, atliekamas įprastas mėginių ėmimas tris kartus per gamybos ciklą:

- a) ne vėliau kaip keturios savaitės nuo kiaušinių dėjimo fazės pradžios arba vištų perkėlimo į kiaušinių dėjimo sektorių;
- b) besibaigiant kiaušinių dėjimo fazei, ne anksčiau kaip aštuonios savaitės iki gamybos ciklo pabaigos;
- c) bet kuriuo gamybos etapo momentu, pakankamai nutolusiu nuo punktuose a ir b nurodytų laiko momentų.

2.2. Mėginių ėmimo protokolas**2.2.1. Mėginių ėmimas perykloje**

Mėginį iš vieno veislinio pulko sudaro mažiausiai vienas bendrasis regimai nešvarių peryklos padėklų įklotų mėginys, atsitiktine tvarka paimtų iš penkių atskirų peryklos padėklų arba peryklos vietų, kad bendras plotas, iš kurio paimtas mėginys, būtų mažiausiai 1 m². Jei veislinio pulko perinti skirti kiaušiniai užima daugiau nei vieną inkubatorių, bendrasis mėginys imamas iš kiekvieno inkubatoriaus.

Jei perykloje nėra naudojami padėklų įklotai, mėginiui imama 10 g sutrūkusių kiaušinių lukštų iš 25 atskirų peryklų padėklų, jie sutraiškami, sumaišomi ir iš jų paimama 25 g mėginio dalis.

Ši procedūra atliekama tiek imant mėginius ūkio subjekto iniciatyva, tiek oficialiai.

2.2.2. Mėginių ėmimas ūkyje:

2.2.2.1. Įprastas mėginių ėmimas ūkio subjekto iniciatyva

Imami visų pirma išmatų mėginiai, kuriuose siekiama aptikti maždaug 1 % paplitimą pulke, kai pasikliautinasis lygmuo 95 %. Tam reikia, kad mėginius sudarytų vienas iš šių elementų:

- a) surinktas išmatų mėginys, susidedantis iš atskirų šviežių išmatų mėginių, kurių kiekvienas sveria ne mažiau 1 g, atsitiktine tvarka paimtų įvairiose pastatų, kuriuose laikomi paukščiai, vietose, arba, kai paukščiai gali laisvai patekti į kitus ūkio pastatus, kiekvienoje pastatų, kuriuose laikomi paukščiai, grupėje. Išmatas galima surinkti mažiausiai dviems mėginiams.

Toliau nurodomas vietų, kuriose imami atskiri išmatų mėginiai surinktam išmatų mėginiui, skaičius:

Pastate laikomų paukščių skaičius	Atskirų išmatų mėginių, imamų ūkio pastate ar pastatų grupėje
250–349	200
350–449	220
450–799	250
800–999	260
1 000 ar daugiau	300

- b) penkios poros antbačių:

naudojami pakankamai gerai sugeriantys drėgmę antbačiai. Galima naudoti ir specialias „kojines“,

antbačių paviršius suvilgomas tinkamu skiedikliu (pvz., 0,8 % natrio chloridu ir 0,1 % peptonu steriliame dejonizuotame vandenyje arba tiesiog steriliu vandeniui),

su antbačiais vaikščiojama taip, kad reprezentatyvus mėginys būtų paimtas visose sektoriaus vietose, taip pat ir priešiukslintose ir nešvariose vietose, jei jose saugu vaikščioti. Mėginiai paimami iš visų atskirų vištidės aptvarų. Paėmus mėginius pasirinktame sektoriuje, antbačiai atsargiai nuunami, kad nenukristų prilipusios medžiagos,

mėginiai nuo antbačių gali būti surinkti tyrimui į mažiausiai du surinktus mėginius;

- c) jei veisliniai pulkai laikomi narvuose, mėginių gali sudaryti natūraliai susimaišiusios išmatos iš mėšlo konvejerių, grandyklų arba mėšlo duobių, priklausomai nuo vištidės tipo. Du mėginiai po mažiausiai 150 g tyrimui atskirai surenkami taip:

- i) nuolat veikiančiais mėšlo konvejeriais, esančiais po kiekviena narvelių pakopa, kuriais mėšlas patenka į konvejerio sraigą arba sistemą;

- ii) mėšlo duobių sistema, kurios kreiptuvai, esantys po narveliais, mėšlą išmeta į gilią duobę, esančią po vištide;

- iii) mėšlo duobių sistema po atskirais vištidės narveliais, kuriuos pakėlus mėšlas sukrenta tiesiai į duobę.

Paprastai narveliai vištidėje būna išdėstyti keliais aukštais. Surinktame mėginyje turi būti surinktų išmatų iš kiekvieno aukšto. Iš kiekvieno pulko toliau nurodyta tvarka paimama po du surinktus mėginius:

kur yra naudojamos konvejerių arba kreiptuvų sistemos, jos turi būti paleistos mėginių ėmimo dieną prieš imant mėginius,

sistemose, kuriose po narveliais yra kreiptuvai ir grandyklės, išmatos, susikaupusios ant grandyklės po to, kai ji buvo paleista, yra surenkamos,

jeigu narveliai išdėstyti pakopomis ir konvejerio arba grandyklės sistemos nėra, išmatas reikia imti iš mėšlo duobės,

mėšlo konvejerių sistemos: surenkamos konvejerio išmetimo galuose susikaupusios išmatos.

2.2.2.2. Oficialus mėginių ėmimas:

- a) įprastas mėginių ėmimas atliekamas, kaip nurodyta 2.2.2.1 punkte;
- b) patvirtinamasis mėginių ėmimas, jei perykloje paimtame mėginyje buvo aptikta atitinkamų salmonelių, atliekamas toliau nurodyta tvarka:

be 2.2.2.1 punkte nurodyto mėginių ėmimo gali būti imami vištų mėginiai, atsitiktine tvarka atrinktų iš kiekvienos ūkio vištidės, paprastai iš ne daugiau kaip penkių vištų iš vienos vištidės, nebent institucija nusprendžia, kad būtina paimti mėginius iš daugiau vištų. Patikrinimo metu mėginiuose yra ieškoma antimikrobų arba bakterijų dauginimąsi slopinančio poveikio. Jei nors viename paukštyje aptinkama teigiamų rezultatų, tyrimo rezultatai laikomi nepatenkinamais,

jei mėginyje neaptinkama salmonelių, tačiau aptinkama antimikrobų ir bakterijų dauginimąsi slopinantis poveikis, mėginiai tyrimui dėl atitinkamų salmonelių ir bakterijų dauginimąsi slopinančio poveikio pakartotinai imami iš pulko tol, kol minėtas slopinantis poveikis nebeaptinkamas arba kol sunaikinamas veislinis pulkas. Pastaruoju atveju pulkas laikomas užkrėstu veisliniu pulku atsižvelgiant į Bendrijos tikslą;

- c) itartini atvejai:

ypatingais atvejais, kai kompetentinga institucija turi priežasčių įtarti, kad pirmo oficialaus ūkyje paimto mėginio neigiami rezultatai yra klaidingi, imamas papildomas oficialus patvirtinamasis mėginys, kurį sudaro paukščių išmatos arba patys paukščiai (salmonelių organuose tyrimui),

ypatingais atvejais, kai kompetentinga institucija turi priežasčių įtarti, kad ūkininko iniciatyva ūkyje paimto mėginio teigiami rezultatai yra klaidingi, gali būti atliekamas tolesnis oficialus mėginių ėmimas.

3. Mėginių tyrimas

3.1. Mėginių paruošimas

3.1.1. Peryklos padėklų įklotai:

- a) panardinkite mėginį į 1 l buferinio peptono vandens, pašildyto iki kambario temperatūros, ir atsargiai pamaišykite;
- b) toliau mėginiui taikykite 3.2 dalyje nurodytą aptikimo metodą.

3.1.2. Antbačių mėginiai:

- a) atsargiai išpakuokite antbačių (arba „kojinių“) porą, kad nenukristų prie jų prilipusios išmatos, ir panardinkite juos 225 ml buferinio peptono vandens, pašildyto iki kambario temperatūros;
- b) jei mėginiai nuo penkių porų antbačių yra surinkti į du surinktus mėginius, penkis atskirus mėginius panardinkite į mažiausiai 225 ml buferinio peptono vandens ir patikrinkite, ar jie visiškai apsemti;
- c) pamaišykite, kad visas mėginys išigertų ir toliau taikykite 3.2 dalyje nurodytą aptikimo metodą.

3.1.3. Kiti išmatų mėginiai:

- a) laboratorijoje panardinkite kiekvieną mėginį (arba atitinkamai surinktą mėginį) tokio paties svorio buferinio peptono vandens kiekyje ir atsargiai pamaišykite;

- b) palaukite 10–15 minučių, kol mėginys suminkštės, po to atsargiai pamaišykite;
- c) pamaišę iš karto atskirkite 50 g mišinio ir panardinkite 200 ml buferinio peptono vandens, pašildytame iki kambario temperatūros;
- d) toliau mėginiui taikykite 3.2 dalyje nurodytą aptikimo metodą.

3.2. Aptikimo metodas

Taikomas Bendrijos Bilthoven (Nyderlandai) etaloninės salmoneliozės tyrimo laboratorijos rekomenduojamas metodas: šis metodas – tai ISO 6579 (2002) standarto pakeitimas, pagal kurį pusiau kieta terpė (MSRV) yra naudojama kaip vienintelė atrankinė prisodrinimo terpė. Pusiau kieta terpė turėtų būti inkubuojama $41.5 \pm 1 \text{ }^\circ\text{C}$ $2 \times (24 \pm 3)$ valandas.

Antbačių ir 3.1 dalyje nurodytų kitų išmatų mėginių atvejais galima surinkti sodrinimo sultinį su buferiniu peptono vandeniu tolesniam auginimui. Šiam tikslui įprastai inkubuokite abu mėginius buferiniame peptono vandenyje. Iš kiekvieno mėginio paimkite 1 ml inkubuoto sultinio ir kruopščiai sumaišykite, tuomet paimkite 0,1 ml mišinio ir įprastu būdu inokuluokite MSRV plokšteles.

3.3. Serotipai

Nuo kiekvieno teigiamo mėginio atskiriamas bent vienas štamai pagal Kaufmann-White sistemą.

4. Rezultatai ir ataskaitos

Tikrinant, ar Bendrijos tikslas yra pasiektas veislinio pulko rezultatai laikomi teigiamais, kai viename ar daugiau ūkyje paimtų išmatų mėginių aptinkama atitinkamų salmonelių (ne vakcininės padermės) (arba, jei valstybėje narėje papildomai oficialiai patvirtinamas salmonelių buvimas atitinkamuose išmatų mėginiuose arba paukščių organų mėginiuose). Tai netaikoma ypatingais įtartinų pulkų atvejais, kai aptiktos salmonelės ūkio subjekto iniciatyva ūkyje paimtuose mėginiuose nebuvo patvirtintos oficialiais mėginiais.

Pranešami tik bendri ūkio rezultatai, gauti paėmus ir ištyrus mėginius iš veislinių pulkų, t. y., kiekvienas veislinis pulkas registruojamas tik vieną kartą, nepriklausomai nuo mėginių ėmimo ir tyrimo operacijų skaičiaus. Veisliniai pulkai su teigiamais rezultatais registruojami tik vieną kartą, nepriklausomai nuo mėginių ėmimo ir tyrimo operacijų skaičiaus.

Ataskaitose pateikiama:

- a) detali informacija apie pasirinktą mėginių ėmimo sistemą, ir atitinkamai pasirinktą imtų mėginių tipą;
  - b) bendras veislinių pulkų skaičius ir ištirtų pulkų skaičius;
  - c) tyrimų rezultatai;
  - d) rezultatų išvados, ypač įtartinais atvejais.
-